

Předsmluvní odpovědnost (*culpa in contrahendo*)

Resumé

Cílem této diplomové práce je analyzovat problematiku předsmluvní odpovědnosti z mikrokomparativní perspektivy, která následně směřuje úhel pohledu na hlavní rysy předsmluvní odpovědnosti v českém obchodním a občanském zákoníku. Důvodem pro zpracování tohoto tématu je jeho důležitost, jež nebyla dostatečně reflektována ve stávajících zásadních soukromoprávních předpisech, ale prostřednictvím judikatury Nejvyššího soudu ČR a obecných právních principů *culpa in contrahendo* pevně zakotvila v českém právním vědomí.

Diplomová práce je rozdělena do pěti kapitol, první kapitola nastiňuje pojem předsmluvní odpovědnosti a definuje použitou metodologii, zaměření a cíle. Rozsah práce je omezen na základní otázky, prostor není věnován například problematice postavení třetích osob, škodě a promlčení.

Kapitola druhá zkoumá právní úpravu předsmluvní odpovědnosti ve vybraných právních řádech. Pozornost je zaměřena na Německo, Rakousko a Švýcarsko z důvodu historické a geografické spřízněnosti. Opomenuto není ani francouzské a *common law* pojetí proslulé svým váhavým přístupem k předsmluvní odpovědnosti.

Třetí kapitolu lze rozčlenit do dvou hlavních částí, v první je studována Vídeňská úmluva OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží spolu s UNIDROIT Principy mezinárodních obchodních smluv. Dále je prostor věnován harmonizačním iniciativám Evropské unie na poli smluvního práva, zmíněny tak jsou Principy evropského smluvního práva, návrh Společného referenčního rámce, nejnovější a nejambicióznější návrh nařízení o společné evropské právní úpravě prodeje zboží a nařízení č. 864/2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (nařízení Řím II). Tato část je doplněna několika rozhodnutími Evropského soudního dvora a Soudu prvního stupně.

Čtvrtá kapitola se soustředí na české pojetí předsmluvní odpovědnosti v obchodním a občanském zákoníku nazírané skrze rozhodovací činnost Nejvyššího soudu ČR. Následně je kriticky rozebrána úprava v novém občanském zákoníku a srovnána se svými mezinárodními protějšky.

Závěry diplomové práce jsou shrnuty v poslední kapitole. Předsmluvní odpovědnost lze chápat jako žijící institut, který díky vyvíjející se judikatuře Nejvyššího soudu ČR a existenci obecných právních principů (dobré mravy, poctivý obchodní styk, ochrana dobré

víry a oprávněných očekávání, *neminem laedere*) našel svoji stabilní pozici i v českém právním prostředí.